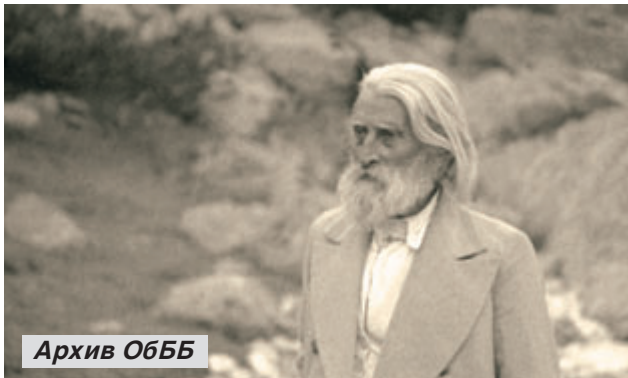

Ценното

Животът е една велика драма, в която всичките хора са действащи актьори. Питат хората, какво ще стане с живота. Нищо. Драмата трябва да се изиграе много добре. Ако актьорите играят много добре, всички печелят. Трябва ли някой да печели в драмата? Който е писал самата драма, казва: „Много добре е написана“. Всяка драма е добре написана. Сега някои търсят в драмата кой ще бъде победител. В драмата победители няма. Само действащите лица трябва добре да си изиграят ролята, да бъдат похвалени за онова, което са играли. Ако човек играе една роля на любовта, победител ли трябва да бъде? Той трябва да играе добре ролята си, да покаже какво нещо е любовта - животът победител ли трябва да бъде. Той трябва да живее, да

Архив ОБББ

покаже най-добрия живот. За кого има драма? За мъртвите ли хора има драма, или за живите? За живите разбира се. За мъртвите никаква драма няма. За живите е драмата. Драма значи героят се е поставил на изпитание, трябва да издържи, герой да бъде. Добре да издържи изпита, да покаже, че е герой, не трябва да бъде слаб.

Сега денят е хубав, но ние имаме една най-слаба дарба. Този вятър е драма. Изпитва ни. Има-

ме желание да се върнем в хижата на топло, при собата. Тук салонът не е отоплен.

Гладният за какво мисли най-много? Може много работи да му представим, но кое го интересува? - Хлябът. В дадения случай човек трябва да се интересува от туй, което е най-съществено в живота. Кое е най-съществено в живота? Най-съществено е Любовта. Щом придобиеш любовта, всички възможности ще дойдат. Щом

изгубиш любовта, изгубват се възможностите. Първото нещо, човек трябва да търси най-ценното в света. Другите неща идат сами по себе си. Като изгуби най-ценното, другите неща не идат при него. Съвременният свят е изгубил, отделил се е от най-ценното, търси живота, дето го няма. Тъй както хората живеят, изгубили са ценното, не служат на любовта, служат на посторонни работи - оттам от дето всичките страдания и противоречия идат.

Сега, ако липсва слънцето, какво ще бъде, какво ще стане? Ще дойде тъмнота и такъв студ, никой не може да издържи. Когато Слънцето иде подобряват се условията. Закон е: Когато Любовта дойде в човешката душа, тя подобрява нещата.

27 август 1944 г.,
беседа,
държана от Учителя

Нов международен Братски център - София

БЛАГОДАРНОСТ КЪМ МИНАЛОТО, БУДНОСТ
В НАСТОЯЩЕТО И ВЯРА ЗА БЪДЕЩЕТО

Преди повече от 20 години Мария Райкова (на снимката е сестра ѝ Райна Калпакчиева) дарява наследствената къща на семейството си на Общество Бяло Братство. Къщата е строена след 1952 г. и в нея живеят представители на този търновски род, добре познати и известни на Изгрева. Дарението е прието от Благовест Жеков - председател на

Управителния съвет през 1996 г. Оттогава, този своеобразен Авраамов дом постепенно се превръща в център на Братския живот: за подслон и приемане на гости от страната и чужбина, за различни събития от братския живот - беседи и лекции, събрания, концерти, изложби, уроци по инструмент, безброй приятелски срещи и разговори, работа с деца, издаване, съхранение и разпространение на Словото на Учителя, склад за скъпоценни вещи и предмети, и още, и още.

Ето какво четем в спомените за сем. Калпакчиеви (кн. Изгревът на Бялото Братство):

„Имаше на Изгрева една сестра - Райна Калпакчиева. Имаше и един морски офицер, на който след едно корабкрушение кораба му засяда часове в северните морски води, едвам се спасява от ледената вода, връща се в България и заболява. Не е могъл да стане и да се движи. Случва се така, че той е познат на Райна и тя се захваща да му помага и да изпълнява онези съвети, които месеци наред Учителя е давал, а те са включвали и сложни процедури с лечение с природни методи. Лечението продължило месеци, накрая той стъпил на крака, изправил се и отишъл да благодари на Учителя. Учителят му казал: „Е, извадихме от дъното потъналия кораб и го ремонтирахме, сега може да плава, но в тихи води“. А сестра Райна запитва: „Учителю, мога ли да се ожена за Найдена?“. „Ами разбира се, сестра, този кораб е вече ваш и вие сте на него капитан.“ Ето човешката саможертва, когато се прелее в човешка обич, то тя рано или късно ще се доближи до Божията Любов, защото там е първоизворът. След години заболяването му дава отражение и бъбреците му заболяват. Отиват при Учителя и питат дали да отидат в Германия за лечение.

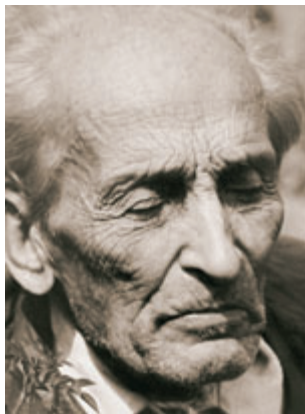
продължава на стр. 4

Брат Борис Николов - 120 години

„Обичай Непостижимото! То е непостижимо, но ти го обичай!“

Скоро, около неговия ден, цитирахме отново емблематичните думи на обичания от всички ни Левски: „Времето е в нас и ние сме във времето“. Разбира се, всеки ги разбира - или не - по свой начин, те са достатъчно богати на смисъл.

Нашето време, в което живеем, е в нас, неизбежно навлиза в нас, с пълна сила. Неговите инструменти са мощни и действат агресивно. Никой не може да им устои. Вътрешният ни свят, колкото и да ни е скъп, постепенно отстъпва територии, за да се настанят там външните изобилни информации, проблеми, грижи, идеи, енергии. Той постепенно се редуцира до все по-сempъл кръг от наистина наши мисли, чувства и състояния, в който кръг, някъде дълбоко, се съхранява и грее потребността, жаждата, стремежът към истинското, към трайното, към достойното, към свещеното. Да, времето е навлязло в нас, но как ние можем да влезем във времето? С какво всеки от нас, като индивидуалност, може да „влезе“ в нашето време, освен със своя уникален вътрешен свят? Нашето присъствие

в това време, всеки знае, е фактор необходим и значим. То се изразява във всичко, което мислим, чувстваме и правим. То е присъствие на нашия вътрешен свят, изразяващ се видимо и не-

видимо. Ние сме отговорни за това присъствие, защото ние сме строителите на този свой свят; и сме отговорни не само пред Времето, но и пред Онзи, който ни е дал живота и основите, върху които да градим, както и вдъхновението и силата да го правим.

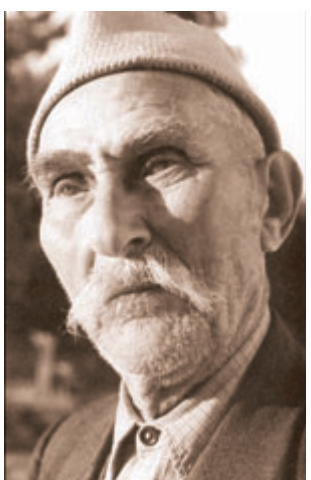
За да присъстваме адекватно и достойно във времето, в което сме се родили, трябва да развиваме и да отстояваме ценностите, върху които градим нашия вътрешен свят. И ние имаме шанс! Имаме необикновения шанс да знаем и да изучаваме Учителя.

продължава на стр. 6

100 години от основаване на БРАТСКАТА ГРАДИНА В АЙТОС и 150 години от рождението на брат Георги Куртев

Създаването на братската градина е тясно свързано с живота на брат Георги Куртев, един от първите ученици на Учителя.

Георги Куртев е роден на 3 март 1870 г. в Айтос. Баща му не е успял да го изучи, освен до четвърто отделение, поради оскъдицата, в която живеели. Но Георги и без учебници се самообразовал, защото бил ученолюбив и имал силна памет. След

няколко години чиракуване, късметът му се усмихнал и той бил назначен за писар в общината. По-късно, по свое желание, отишъл да учи в санитарната школа в Сливен. След 1907 г. се върнал в Айтос и станал фелдшер. Тази професия той практикувал до края на живота си.

Георги Куртев срещнал за първи път Учителя през 1910 г в Айтос на негова сказка по френология. През следващата

година, Г. Куртев присъствал на друга сказка на Учителя в Айтос, този път по хиромантия. След сказката, той поканил Учителя да му гостува. Вкъщи, между другите разговори, Учителят казал много любопитни неща за членовете на семейството му.

През 1912 г. Георги Куртев се запознал с идеята за вегетарианството чрез свои близки от Братството.

продължава на стр. 2

100 години от основаване на БРАТСКАТА ГРАДИНА В АЙТОС и 150 години от рождението на брат Георги Куртев

от стр. 1

Тя му допаднала до толкова, че станала негово убеждение за цял живот.

През 1917 г., по време на войната, Г. Куртев е мобилизиран и изпратен като фелдшер в болницата в Скопие. В същата болница бил и Боян Боев, като аптекар. По заръка на Учителя те са изпълнявали всяка вечер специален наряд, даден от него. Силното им духовно присъствие е помагало на мнозина. По време на престоя им там избухнала епидемия от холера. Те двамата поели лечението на 800 души холерно болни. Благодарение на тяхната самоотверженост и висок дух, те успели да намалят смъртността до минимум.

След свършване на войната и заминаването на Пеню Киров, Георги Куртев поема с любов неговия завет да ръководи работата на братството в бургаския край. Благодарение на способностите си да организира, лекува и откликва на всеки вопъл на страдащите души той образува голямо братско общество в айтоския край, в което всички задачи се решават с общи усилия.

На първия събор на братството в Айтос - Петровден 1920 г., брат Георги Куртев споделя с Учителя идеята за братско място. Учителя дава съгласието си за реализиране на идеята за построяване на Братска градина.

През 1920 г. сестра Василка Иванова дарява на Братството в Айтос наследствена нива от 25 декара. Г. Куртев си спомнил, че в един разговор с Учителя той споделил идеята си да се създаде братска градина за комунален живот. Учителят тогава му отговорил: „Ще се нареди, но по-късно“. Ето че времето дошло. В Айтоската градина започнал да се органи-

зира братски живот, в който Г. Куртев е участвал с цялата си душа. Неговото присъствие и духовно ръководство там е повдигало съзнанието на много от посетителите, дошли за няколко часа да се поразговорят за светлите неща в живота.

През целия си живот Георги Куртев е помагал на нуждаещите се - лекувал е безплатно, дарявал е средства, помагал е със съвет. Той е бил авторитет не само сред хората от Братството. Повечето негови съграждани са го почитали като свят човек, посветен на една висока служба, служба на Бога. Неговите искрени молитви, отправяни по всяко време на денонощието от молитвената стаичка в Градината, са съграждали онази духовна сграда, наречена „Домът Господен“. Подвизаването му в пътя на Учителя започнало с молитва, и е свършило пак с молитва.

Брат Георги Куртев си беше изработил свой собствен модел и метод за работа. Един път в годината той обхождал и обикаляше селата, за да се срещне с приятелите и да им окаже помощ според техните нужди. Неговата професия на медицински фелдшер много му е помагала да създава връзки с хората. По онези години малко бяха лекарите, които работеха по селата. А Георги Куртев пътуваше от село на село, преносуваше в къщите на приятелите, преглеждаше и лекуваше твърде често напълно безплат-

но, а на крайно бедните дори е купувал и плащал лекарствата. Онзи, който веднъж е бил лекуван от него, завинаги става негов приятел, а по-късно и съмишленик в идеите. Този метод за работа наглед е много прост, но същевременно и много сложен и недостъпен за мнозина. Трябва да бъдеш образец на някаква идея, за да може да спечелиш доверието на обкръжаващите. На онези, които са имали някакви недоразумения в семействата си, той е помагал да разрешат кармичните си взаимоотношения и е укрепявал вярата им в Бога нагледно, като разрешавал техния проблем.

До деня на своето заминаване - 14 февруари 1961 година, брат Георги Куртев е найуважаваният и обичан ръководител от братствата в България. Той написал много светли страници в сърцата и умовете на братята и сестрите със своя

Архив ОБББ

19.01.1914 г. Първа беседа на Учителя в Айтос на тема: „Който дойде при мене“

11.07.1920 г. Учителя присъства на събора на Петров връх на Петровден

12.07.1920 г. Брат Георги Куртев споделя с Учителя идеята за братско място. Учителя дава съгласието си за реализиране на идеята за Братска градина

вена стая за гости.

1995-1996 г. Построена е нова сграда със салон и спални помещения.

2014 г. Ремонт на покрива.

2015 г. Ремонт и изграждане на покривна конструкция на столова кухня.

КАКВА Е ЗАДАЧАТА НА БРАТСКАТА ГРАДИНА?

Да припомним и под-

държа традициите на Бяло братство.

Всички хора са деца на едно велико, разумно начало. Те са братя и сестри.

Да съдействува за прекратяване на всякакви взаимни вражди.

Да ни привикне към колективен труд

един външен акт, а е придружено с едно вътрешно разположение на душата, за приемане силите и енергиите, които то изпраща.

Съборният ден на Братството в Айтос е Петровден. На този ден през 1920 г. Учителят за пръв път посещава Айтос. На този ден е осъществен първия събор на Братството. Тогава Учителят е дал съгласието си за реализиране на идеята на брат Георги Куртев за Братска градина край град Айтос.

Този ден - Петровден, рожденият ден на Учителя, по стар стил, е денят на нашия духовен събор. На него присъстваме и телом, и духом, заедно с всички заминали приятели от основаването на Школата досега. На него ние търсим общение с всички бели братя по земята и белите братя от невидимото Бяло Братство.

РЪКОВОДИТЕЛИ НА БЯЛО БРАТСТВО В ГРАД АЙТОС

1. Георги Куртев - от 1910 до 1958 г.

2. Велчо Ив. Милевски - от 2.07.1958 до 19.01.1976 г.

3. Добри Ганев Кънев - от 1976 до 2.05.1978 г.

4. Вълко Пенев - от 4.05.1978 до 1983 г.

5. Марко Христов - от 1983 до 16.04.1995 г.

6. Андон Кънев - от 16.04.1995 до 18.05.2014 г.

7. Николай Георгиев - от 18.05.2014 г.

Братска група - Айтос

Архив ОБББ

Архив ОБББ

скромнен, честен и всеотдаен живот.

КРАТКА ИСТОРИЯ НА БРАТСКАТА ГРАДИНА В АЙТОС ПО ГОДИНИ

1910 г. Първа сказка по френология на Учителя в Айтос

1912 г. Втора сказка по хиромантия на Учителя в Айтос

край Айтос.

1920 г. Сестра Василка Иванова от Айтос дарява нива от 25 декара на Братството в града.

1921 г. Посято е лозе и овощна градина. Направена е колиба на бъдещия пазач.

1930 г. Построен е обор за животните.

1932 г. Построена стая и кухня за семейството пазачи.

1942 г. Георги Куртев се установява постоянно на градината.

1952 г. Направена е талашитена обвивка на трапезарията.

1967 г. Ремонт на покрива на сградата и стълбището.

1972 г. Направен е водопровод и прекарано електричество, съградена е чешмата.

1984 г. Разширен е Братския салон в западна посока, а под пристройката е напра-

Малката молитва

(ДАДЕНА ЛИЧНО НА БРАТ ГЕОРГИ КУРТЕВ ОТ УЧИТЕЛЯ)

Господи, Боже мой, направи да видя Твоето Лице.
Развесели ме заради Името си,
Благослови ме заради Милостта Си,
Освети ме заради Духът Си,
Въздигни ме заради Словото Си,
Помогни ми заради Обещанието Си,
Ръководи ме заради Истината Си, Укрепи ме заради Правдата Си
и бъди Ти благословен, Господи, всякога
Защото си благ и Истинен към всички.
Амин.

Представянето на Паневритмията в Шумен

Място: регионалната библиотека „Стилиан Чилингиров“, гр. Шумен - център на културния живот на града и една от четирите депозитни библиотеки на България. Събитията от библиотеката са на фокуса на вниманието на медиите и културната общественост на града. За конкретния повод, за медиите не знам, но домакините от шуменската братска група очакваха с внимание и интерес.

Братска дружина от Габрово пристигна устремно и на висока скорост влезе в залата за представянето. Започна трескава подготовка и преглед на най-малките детайли. Бързаха, а имаше още час и половина до началото. Прегледът започна с техниката - мултимедия, озвучаване и др.. Залата се преподреди, разместаха се столове, като се оформи достатъчна голяма сцена за демонстрация. Не беше забравено и Словото Божие. Направи се щанд на издателство „Бяло братство“. Шест двойки братя и сестри, облечени в бяло, направиха първия кръг на Паневритмията. Сестра Ивелина от Габрово беше извадила тефтер и прилежно отбелязваше от дълъг списък всичко необходимо. След затварянето му, напрежението в залата спадна, или поне на мен така ми се стори. Явно прегледът е преминал успешно и няма нужда от интервенция.

Когато става въпрос за представяне на Божествено учение и на нашия любим Учител, всеки от нас, а най-много в този момент габровци, показваха завидно усърдие и дисциплина. С голямо желание изработиха нещата да се случат в най-добрия им вид. Усещах нещо шампионско в екипа. Здрава дружина със силен устрем и желание за успех, а целта е една - търсещите души да намерят Словото, Учителя и Паневритмията.

Как беше разпределена работата в екипа.

На сцената са шест двойки, облечени в бяло, изпълнати като струни. В дъното на сцената, като на пост, са застанали двамата музиканти: брат Петьо Цанов - китара, представител на домакините, и сестра Надя - на цигулка - братска помощ от град Бургас. Зад групата за демонстрация стоеше сестра Иванка Колева - техен ръководител. До нея е сестра

Илияна, помощник и съратник. Личеше си пълния синхрон и концентрация на групата. За сестра Ивелина Елмазова вече споменахме, че е главния организатор, сценарист и водещ. Тя е заела позиция в левия ъгъл на сцената и не остави свободен човек в залата, щом стигна до Мария Кацарова, най-възрастната сестра от групата ни. Явно всички сили трябваше да бъдат впрегнати за делото Божие на Земята между човеците, в конкретния случай за душите на град Шумен.

Лектор е сестра Людмила Червенкова, доцент и преподавател в Национална спортна академия и дългогодишен изследовател и преподавател по Паневритмия. Доктор Мирослав Бачев, нейният партньор на сцената и в живота, е технически изпълнител на електронната презентация. Той също трябваше да отговаря на въпросите на водещата. Не остана без участие и тяхната дъщеричка Добромира, включваше се в програмата с най-голямо желание. Описвайки екипа, без да прецизирам, изброих около двадесет души, обединени и свързани в един общ дух, и това произведе наистина голямо събитие. Аз го определям за събитие на годината за нашата шуменска група и за нашия град.

Както разбрахме, изпълнителите са на местата си, няма ги зрителите. Малко притеснение за домакините, което спадна минути преди началото. Направихме широка разгласа, множеството афиши бяха разлепени из целия град, медиите бяха уведомени и приятелите също. Очаквахме с надежда да дойдат призиваните души от Небето и да не останат усилията ни напразни. Последни минути до началния час и залата започна да се пълни, един по един, някои и по двойки и в уречения час залата се изпълни докрай. Стана светло, топло и уютно. При направения бърз оглед на залата не можях да открия свободни места. Колкото, толкова. Около 70 души очакваха представянето на Паневритмията - свещения танц на българите, славянството и човечеството.

Първо имаха думата музикантите, брат Петьо Цанов - китара и сестра Надя от Бургас - цигулка, които изсвириха песента „Аум“. Музиката е първа в Божествения ред.

Представяне на българската практика Паневритмия. За да сме здрави...

Изкушавам се да дам тълкувание, което ми хрумва на думата „здрав“ - **За Да сме с Ра**. Да сме с **Ра**, т.е. Слънцето, животворящото наше Слънце, източник на живот и светлина, на Радост и доброта, на знание и сила. **Паневритмията е проява на тази Божествена сила, слънчев танц, свързващ ни със слънчевите и космическите ритми**. Дар от Бога за българския народ и човечество, за да бъде човекът на Земята здрав, силен, мил и добър.

Сестра Ивелина, като водеща, представи онази вътрешна връзка на Паневритмията с народността ни дух. Не само древната ни традиция и родния ни фолклор, но разкри връзката с нашето съвремие. Паневритмията е част от съвременния бит на част от българите. Тя се играе в цяла България или поне в най-големите градове. Играе се по света и тя се явява безценно богатство, ключ не само към здравето на българина, но и към неговия социален и културен успех и развитие.

Лекцията на доц. Людмила Червенкова беше илюстрирана с видео и снимков материал. Участниците видяха грандиозната Паневритмия на Рила с големите кръгове, сред най-красивата природна гледка на високи планински върхове. Кратко, стегнато представяне на терапевтичната страна на Паневритмията. Постави се тежест върху здравословния проблем за българина - нерешен и усложнен в нашето съвремие.

Последва кратко представяне на автора на Паневритмията. Тук се даде цитат от Уейн Дайър - съвременен духовен учител на Запад - „Петър Дънов е от великите учители били сред нас, аз съм благодарен да бъда ученик на този учител.“ Думи, казани от човек, който е класиран на трето място в класация на стоте най-влиятелни личности на нашето съвремие.

Как изглеждаше залата по време на представянето?

Средно голяма зала, без подиум, с подвижни столове подредени в дъга. Залата е запълнена до край, като по мярка. Следобедното слънце прозираше през високите прозорци и плътните

пердетата се местеха, за да дадат нужното осветление на залата. В дъното, зад сцената, на голям екран тече презентация, цветни образи на планински пейзаж, на цветя и много, много красота. Водещата е от лявата страна на сцената, облечена в синьо, а в дъното, като на пост, са двамата музиканти облечени в бяло. В центъра на фокуса на вниманието е лекторката. От дясната страна са наредени дванадесет братя и сестри, показващи движенията на свещения танц. На фона на полутъмната зала, те изглеждаха ефирни, бели, чисти, светещи и красиви. Всичко това се предава като състояние на участниците. Паневритмията е приемане на радост, щедрост, мир и хармония и излъчване на цялото това единство не само на присъстващите в залата, но и за града и за района.

На големия екран се редуваха, снимки, схеми, диаграми, резултати от медицински изследвания. Създаде се академична обстановка. Академичен изказ се съчетаваше с емоционално отнoшение, благоволение пред Паневритмията и нейния създател. Тук не се предаваше само духът на Паневритмията, а духът на Учението на Бялото братство. Стара е истината, че за да стигне нещо до сърцето, трябва да излезе от сърцето. За да запалиш душите на другите, трябва първо да запалиш своята.

Тук трябва да вметна, че водещата Ивелина, имаше план, но не го спазваше винаги. На моменти действаше ситуативно и импулсивно, но много находчиво и естествено. Така още в началото намери повод да покани на сцената нашата сестра Елена Андреева, като й зададе въпроса: „Какво е за теб е Паневритмията?“. След нейния отговор обявиха курс по Паневритмия за шуменци, който ще бъде воден от сестра Елена. Елена дълги години е работила в групата на софийското братство. Десет години служи безвъзмездно на мястото на Учителя в София. Сега намери своето място в красивото шуменско село Кюлевча и стана част от шуменската братска група. С нейното представяне се получи силен момент. Ние не знаем какво се случи в душите и сърцата на участниците, но 28 души декларираха, че желаят да изучават Паневритмията.

Важен момент и трябва

ва да се помни. Това събитие се случи в гр. Шумен в РБ „Стилиан Чилингиров“ на 9 ноември 2019 г.

Даде се отново думата на лекторката. Тя цитира едно изследване на Даниела Анчева от ВТУ, че всяка пета дума от Паневритмията е свързана със светлината, чувате за светлината на всеки 7 секунди. С това Паневритмията може да се опереди като арт терапия. В познатия ни вече академичен стил, обосноваващ научно здравословния ефект на Паневритмията, Людмила ни запозна с някои основни твърдения. Започна с това, че здравето е свързано с ритъма. Физиологичните промени са синхронно свързани с измененията на Земята и космическите обекти. Учените откриват около 300 функции на човешкия организъм. Всички те са в синхрон с космическите ритми. Играйки Паневритмия, човек се свързва със силите на живата природа. Паневритмията ни е дадена в помощ да съществуваме по-ефективно и по-здравословно. Чрез нея се преодолява по-добре стреса. Влияе релаксиращо както на емоциите и физиологичните процеси, така и на генетическо ниво. Дава добро самочувствие на играещите и оптимизма им се повишава. Паневритмията е българският модел за двигателна активност, имаща лесен достъпност чрез интернет. И като илюстрация на тези научни факти, се изигра на сцена, упражнението „Колко сме доволни“. Всяко упражнение си има своите послания. Точно на това поставиха акцент водещите, радостта от живота и чувството на благодарност, което трябва да изразяваме непрекъснато.

Ситуацията в залата се развихри. Водещата повика на сцената нашата възрастна сестра Мария Кацарова. Тя беше се свила някъде на задните редове, но за водещата няма скрито-покрито. Стъписването на сестра Мария е очевидно. Тя стои и немее какво да прави. Преодоля, макар и трудно, притеснението в името на делото Божие на Земята. „Ти, Мария, която в дъжд и студ на Рила, вземаш дъждобран и раничката си и отиваш на Паневритмия, какво за теб е Паневритмията?“. Присъстващите чува следния разказ: „Веднъж на село, изтървах желязо върху крака си и веднага ми дойде

мисълта: „Учителю, Паневритмията“. Моля ви се, краченца, имаме работа. Пускам музиката, започвам да играя и установявам, че няма болка. Свършвам Паневритмията, след последния такт не мога да вървя. Това значи Паневритмията.“ И друг случай. „След началото на демокрацията, отидох на първия курс по Паневритмия при сестра Павлина от Велико Търново. Бях на 50 години. Тя ме пита за какво съм отишла, след като курсът е само за млади. Спомням си този мой първи курс и това, че Небето постоянно се отваряше над нас, а имаше гъста облачност. Над Паневритмията през цялото време небето стоеше осветено.“

Представянето приключи с една малка томбола, направена от попълнените в началото анкетни карти. Подаръците бяха най-големите, които може да получи една душа по лицето на Земята, Словото Божие, дадено от любимия ни Учител.

Сложи се край на представянето и начало на обучението по Паневритмия на новосформирания курс, воден от сестра Елена Андреева. Без много бавене множеството се изнесе в малкия двор на Регионалната библиотека. Водещата сега беше Людмила. Организирала се множество от около 60 души, някои от които направиха първите си стъпки в Паневритмията.

Сборната дружина, представяща Паневритмията, трябваше да отпътува за Айтос, където на следващия ден щяха да направят подобна презентация със същата цел. Дело велико и значимо, тъй като не се разпространява само Паневритмията, а и идеята за всечовешко и универсално братство.

Пишещият тези редове, като участник в организацията, изпитвам голямо вдъхновение и удовлетворение, че това се случи за благо на град Шумен.

Благодаря на участниците и организаторите на събитието: сестра Ивелина от Габрово и нейния екип; сестра Иванка - водеща групата играещи; лектора доц. Людмила Червенкова и др. по философия Мирослав Бачев, на музикантите брат Петьо Цанов - китара и сестра Надя - цигулка. Бог да възнагради усилията им.

Атанас Атанасов, гр. Шумен

Нов международен Братски център - София

Архив ОБББ

от стр. 1

Той им казал: „Може. Е, наесен ще има окапали листа от дърветата“. Наистина той постъпил в болницата, лекували го германските лекари, но му предложили операция и му извадили единия бъбрек и то през есента. И наистина той останал с един бъбрек и се сбъднали думите на Учителя, че през есента ще има паднали листа. В стаята му на масичката непрекъснато е стоял портрета на Учителя. Лекуващият лекар му казал: „Значи и твоя светия ти помага, защото аз също го съну-

вах“. Докато той лежи и е в болницата, Райна снове насам и натам, а това са военни години. Преди да замине за Германия, Учителят веднъж на Изгрева й казал: „Комунистите имат право. Правото е на тяхна страна. Те са на правата страна“. Като отишла там, тя без да иска, вижда руски пленници жени, които ги прекарвали подстрой. Тя се приближавала и пъхала в ръцете им по някой комат хляб. Така че това е била помощта на Учителя чрез нея към пленените рускини.

А още по-рано ней-

ният баща заминал за фронта през Европейската война, отива при Учителя да си вземе сбогом и той му казва да вземе едно евангелие и да си го сложи в джоба от лявата страна на войнишката куртка. Той послушал. На фронта един куршум го улучва точно отляво, върху сърцето, но се удря в евангелието и не прониква по-навътре. Само пробитото евангелие от куршума и дупката са напомняли на братя за онзи, който го е спасил от явна смърт. Така че както бащата, така и дъщерята бяха се докоснали до Божието бла-

гословение. Божието благословение не се изсипва току-така. Преди него предхожда човешката саможертва в името на един идеал.

Дълъг е списъкът, светли и топли са спомените. Красиво и хубаво е, когато миналото прелива в настоящето и се свързва с бъдещето така, както плавно се сменят сезоните. Снегът се топи и се превръща на животворна вода за пролетните цветя. Старото е здравата основа на новото, само когато успее да се промени, както гъсеницата се превръща в пеперуда. Този закон е верен в природата и живота, той се отнася до животни, хора, сгради - за всичко.

На мястото на „Бялата къща“, както всички я наричат с любов, започва изграждането на международен братски център. Това е новият „Бял Братски център“, който гостоприемно ще приема братя и сестри от цял свят; ще има голям салон за беседи, лекции, изложби и концерти; зала за обучение по Паневритмия с всички информационни източници и съвременни средства за изучаването ѝ, библиотека за съхранение и изучаване на Словото на Учителя, работни помещения за издателство „Бяло Братство“, чудес-

Архив ОБББ

на складова база за книгите и книжарница; звукозаписно студио и специално помещение за репетиции на братските певци и музиканти инструменталисти, място за отход, храна и подкрепа, и нещо изключително важно: зала за съхране-

ние на вещите на Учителя, с молитвена стая „Горница“ за непрекъснатата духовна работа на братята и сестрите.

Благодарност към миналото, будност в настоящето и вяра за бъдещето!

Слав Славов

Бялата къща

Искрата от Нови пазар

По случай 120-годишнина от дейността на духовния учител Петър Дънов /1864-1944/ в гр. Нови Пазар, Духовна общност „Бяло Братство“ гр. Шумен организира следните събития в града и околностите:

26 юни /петък/ от 18.30 ч. Концерт с музика на Петър Дънов, от Константин Адамов - цигулка и Иво Бонев - пиано, Симеон Симеонов - тенор. Място НЧ „Христо Ботев 1872“ - гр. Нови пазар.

27 юни /събота/ в 7.00 ч. Представяне на паневритмията на от-

крито, в парка или на стадиона. Следва излет до местността „Станата“.

28 юни /неделя/ в 7.00 ч. Паневритмия на определеното от общината място.

10.00 ч. Открита публична беседа от Учителя Петър Дънов. Място: залата на НЧ „Христо Ботев 1872“ - гр. Нови пазар.

Справка за духовния учител Петър Дънов и дейността му в гр. Нови Пазар.

Петър Дънов живее в гр. Нови пазар в периода 1899-1901 г. при баща си поп Константин Дъновски. От Нови пазар провежда кореспонденцията си и организира първата сбирка от последователи /първи събор в гр. Варна/. Тук се случват важни събития, описани в „Разговори с Духа Господен“, пър-

Архив ОБББ

вият е на 25 юни 1900 г. На 1.10.1900 г. Петър Дънов изнася първата си публична сказка пред гражданите на града, която се счита и за първа в страната. От гр. Нови пазар чрез кореспонденция до първите си ученици дава „Добрата молитва“, основна за Духовно общество „Бяло братство“. От град Нови пазар Учителят тръгва за първата си обиколка на България, като изминава разстоянието от гр. Нови пазар до гр. Сливен пеш.

120 години от посочените знаменателни

събития, като техен резултат има духовно общество от последователи в България и целия свят. Отпечатаното слово на Учителя Петър Дънов се разпространява на световните езици и е най-четеният и превеждан български автор в чужбина. Интересът към неговото дело нараства у нас и чужбина, в резултат на което през миналата година шуменият регион беше посетен от 150 души последователи от Франция и др. държави.

Братска група - Шумен

Колко българи са опитали Паневритмията?

Учителят Беинса Дуно е дал Паневритмията на българския народ в лицето на своите последователи и ученици. Те са призвани да поддържат жив огън на Паневритмията, но също да го предадат на българския народ, на следващите поколения и на човечеството. В това дело всяко поколение има своите възможности, предизвикателства и отговорности, чието правилно изпълнение носи благословение за носителите на Духа, за човечеството и природата.

Всяка уникална културна и духовна практика, създадена (родена) от даден народ е негово дете. Например в областта на психо-физическите и духовни практики за здраве и самоусъвършенстване, практиката „йога“ е дете на индийския народ, който след като няколко хиляди години отглежда това свое дете, успешно го изпраща по целия свят. Днес йога е една от най-широко разпространените практики на света, не само защото носи на човечеството послания за мир, себепознание и самоусъвършенстване, но преди всичко защото ин-

Велико Търново

дийският народ я е родил и „отгледал“, т. е. оценил, приложил масово и подготвил нейното разпространение по целия свят. Благодарение на това понастоящем Индия е най-известна в съвременния свят с философията и практиката на йога. В резултат на успешното отглеждане на своето духовно дете индийският народ и държава днес се радват на световна известност, силно културно влияние, огромна туристическа притегателна сила, по-голяма вътрешна хармония и безспорно

признат принос в развитието на човечеството. Същото се случва и с други народи, които съзнателно полагат усилия да отгледат своите духовни „деца“ във вид на уникални практики за тялото и духа.

Народите са призвани да отгледа добре своите талантиви духовни деца, защото това води самите тях към успешно развитие и благоденствие, и им отрежда важно място в историята на човечеството. Българският народ е родител на Паневритмията, затова

Паневритмията и няма никаква опитност с нея, затова няма достъп до благата, които тя носи. Затова ние инициирахме и проведохме поредица представяния на Паневритмията в различни градове на България. Обърнахме се към разумността на българския народ, затова представянията винаги се съпровождат от лекция, която разкрива постиженията и достойнствата на Паневритмията от гледна точка на съвременната наука. Обърнахме се към сърцата и душите на българите, затова винаги включваме изпълнение на музиката и упражненията

градовете-домакини участваха с осигуряването на зала за представянето. Много важен факт е и наличието във всеки град на преподавател, който при наличие на желаещи, беше подготвен да проведе курс по Паневритмия за начинаещи в съответния град. Всеки от участниците в това дело дари безкористно от своето време, средства и способности в общата работа. Всеки път заедно преживявахме силата и красотата на приятелството, вдъхновението и Паневритмията, за което благодаря!

Когато гледаме пътя, който другите народи,

Разград

Разград

той има мисията да приложи, изучи, изследва научно и разпространи Паневритмията, която в контекста на своето глобално ниво на опознаване и разпространение все още е малко дете. Осъзнаването на тази практическа и духовна мисия от достатъчен брой българи е ключово за успешното отглеждане на това гениално дете.

Все още по-голямата част от българския народ на познава по същество

на Паневритмията на живо. Няма съмнение, че музиката и движенията на Паневритмията носят послания, които са достъпни за сърцата и сетивата на пробудените души.

Радвам се, че имам възможност да участвам в голяма част от тези представяния на Паневритмията, организирани от габровските приятели и подкрепени с участие от музиканти от София и други градове. Обикновено нашите приятели в

родили уникални практики за тялото, психиката и духа, са изминали, виждаме, че на нас, българите ни предстои още много работа за прилагане, научно изследване и разпространение на Паневритмията в България и по целия свят. Всички разумни души, които обичат Паневритмията са поканени на „нивата“, защото тя е голяма, а работниците са още малко.

Людмила Червенкова

Проект: „Българската практика Паневритмия“

Екип Паневритмия - Габрово

Вдъхновение

„Необходимо е една група от братя и сестри, която да упражни паневритмичните упражнения и да ги покаже на обиколка из провинцията“.

Учителя
Из „Акордиране на човешката душа“,
II том, стр.59, 2000 г.

Репетициите започват месец преди всяко представяне.

Подхождаме с много старание, отговорност и вдъхновение. Работим за синхрон, хармония и изчистване на детайлите.

С радост и въннение потегляме на път и винаги е различно, защото приятелите са там и сме в нов град. Усещането за заедност е като една малка Рила, от която

то никой не иска да си тръгне.

Трепетът, който ни завладява на сцената, е все едно отваряме една врата към простора и показваме нещо свято пред хора, които се докосват за първи път до българската практика Паневритмия.

Желанието ни е посланието, което отправяме за здраве, мир и радост да озари присъстващите в залата, за да разберат, че практиката е напълно достъпна за всички.

Благодарим, че сме една малка част от целия екип, представящ проекта. Чувстваме единението ни с музикантите, организаторите, домакините, лекторите доц. Червенкова и д-р Балтова, като в един жив организъм. За нас е чест и радост да сеем заедно семената на промяната, носещи българския дух.

Екип Габрово,
демонстриращ Паневритмията

С благодарност и очакване

Бяхме в градовете Стара Загора, Трявна, Плевен, Русе, Казанлък, Благоевград, Габрово, Пловдив, Пазарджик, Айтос, Шумен, Разград и Велико Търново, където разказахме и показахме що е това българската практика Паневритмия на хората, дошли на нашите представяния, за да открият извора. Ако желаете екипът, представящ Паневритмията в България, да посети и Вашия град, обадете ни се на телефон 0888228720. Ние с радост, готовност и вдъхновение ще споделим идеята „Защо да изберем българската практика Паневритмия?“ с Вашите съграждани по един достъпен, различен и фактологичен начин.

Благодарим на лекторите доц. Людмила Червенкова и д-р Светла Балтова, както и на всички музиканти от Братството, събдиращи чудото на Паневритмията сред хората в България.

Благодарим и на групите за тяхната съпричастност и готовност да организират курс по Паневритмия след представянето и така да бъдат изпълнени думите на Учителя, че ключът към Словото му е Паневритмията.

Ивелина Елмазова

Брат Борис Николов - 120 години

от стр. 1

Имаме от него яснота и подкрепа, за да намерим фокуса на истинската ценностна система. Ние имаме шанса, благодарение на неговото учение, да осмислим в дълбочина ценностите не само на християнската култура, а и изобщо върховната ценност и смисъл на човешкия живот. Но истинското осмисляне може да стане, само ако живеем тези ценности, а не просто ги декларираме и аплодираме. (Да живееш в името на Христа е различно от това да живееш в Христа.) Това се оказва наистина трудно. Понякога, на фона на „нашето време“, ни изглежда почти невъзможно, непостижимо.

Но то Е възможно. Винаги го постигат само малцина. - „Мнозина казват“, но малцина правят... В онова, другото време - времето на физическото присъствие на Учителя, въпреки неговата мощна духовна и всякаква подкрепа, пак са го постигали малцина. Те са ни образец и стимул, би трябвало да бъдат! Един от тях е брат Борис Николов.

Роден е на 30 декември 1900 година в Габрово. Събрал качества на два стари балкански рода, силни и достойни, той израства в доволство и волно. Голямата му страст са природата и свободата. Обхожда Балкана и общува с неговите жители - така открива красотата на живия природен свят и мъдростта на хората, пристраства се към природните науки и събира народни умотворения. В този процес се ражда още една любов - към древността, към историята, така изучаването и опознаването на двата свята - природния и човешкия, го извежда на пътя към духовното познание - познанието за единството на тези светове. На този път той застава твърдо при срещата си с Учителя Петър Дънов - когато за първи път слуша неговата беседа „Новото човечество“ в Търново, през 1920 г. (точно преди 100 години). Разпознаването става мигновено. Оказва се, че Небето е проговорило чрез интуицията и свободния дух на неговата майка, когато е отказала да изплати първородния син в Атон, за да служи на Бога. То проговаря и на самия него, чрез неговия свободен дух, когато след съдбовната среща - се отправя да следва минно инженерство в Австрия: на един площад в Грац, тръгнал да се записва в тамошния университет, той осъзнава кой всъщност е пътят му и взима обратния влак за

България. Тук, завършил с отличие университетското образование по естествени науки и агрономство, той продължава избора път, като се отказва от сигурна успешна кариера в науките и в университетска преподавателска работа. Работата му занапред ще бъде свързана с камъка - найтвърдият природен материал: камъкът във вид на мозайки (с които се препитава, докато следва, а и до края на живота си) и във вид, понякога, на „български глави“...

След опъването на първата палатка на Изгрева (в „Баучеровото“) животът на Брат Борис познава различни времена: благословеното време на Школата с физическото присъствие на Учителя; грозното и страшно време след неговото заминаване, с преследванията, обиските и репресиите; времето на съдебния процес и затвора; времето на психическото и духовно оцеляване на Братството в почти нелегалност; времето на разведрияването и на съживяването на Братството, в последните години на живота му (1990-91 г.). И във всяко време той влиза като ученик: използва условията, които времето му дава, за да изработи качества, необходими на човека в това именно време. Но как се изработват качества? Чрез отдаденост, будност, съзнателно усилие, дълбока вяра и вяност, тоест чрез непрестанна вътрешна работа - върху чувствата, мислите, волята, характера, идеите, миогледа, поведението, взаимоотношенията... Същността на тази работа е прилагането на Учението - прилагането на принципите му във всичко. Това е магическият ключ към постиженията. Прилагането на това, което си чул, прочел и харесал - правиш го реалност, „тук и сега“, а не само тема на разговори. Изключително трудно нещо, но единственото смислено и досъто нещо, което можем да направим! Заради Учителя! Така, постепенно, твой вътрешен свят се пресътворява; на основата на това, с което си дошъл, изградено в миналото, ти надграждаш качества, които сега, в този живот, в това време, са ти нужни, за да присъстваш и да участваш пълноценно в живота на Цялото. Дълбочината на разбиране на Учението (и на Служението), силата на мисълта, духовните прозрения и мъдростта, които Брат Борис беше постигнал, свидетелстват за характера на неговата вътрешна работа и на неговия вътрешен свят. Той успява при всички трудности и изпитания да бъ-

де „на гребена на вълната“, поемайки огромни отговорности както в работата си на големи национални строителни обекти, така и в работата за Делото - по дешифриране, съхраняване и издаване на Словото на Учителя, по изграждане, опазване, подкрепяне и повдигане на Духа на Братството - най-трудният „национален строителен обект/субект“. Той се оказва един от стълбовете на Братството: Учителя заръчва цялото Слово, издадено и неиздадено, да се повери на него; сестра Савка поръчва целия й архив да се предаде на него; брат

ляйки и преодолявайки всички противоречия... Всъщност, вътрешно, той излезе над времето. Към края, често, широко и щастливо усмихнат, обичаше да цитира един от пророците: „И рекох - нема вече време!“...

Ето някои негови споделени мисли:

* Камъкът (в Евангелията, в Словото на Исуса) символизира Духа. Той е символ на Духа Божий. А този, който е „глава на ъгъла“ - това е най-важният камък, който свързва и носи конструкцията. „И като живи камъни зидете се на дом духовен.“ Духът е, който обединява и свързва си-

това е една магическа, духовна операция. Това е много деликатно изкуство. В него човек изявява дарованията на рода, на който принадлежи. Поколения са работили векове, за да изработят качествата, които ти днес проявяваш. И с другите хора е така - тези, с които общуваш. Затуй трябва да бъдеш много внимателна с кой човек правиш връзка, на какъв човек подаваш ръка!

* Ако има един проблем, който е много популярен, но и най-непознат, това е обичта. Много трябва да се мисли и да се говори по това. Да обичаш - това е Божие благословение. Но един от най-важните въпроси, една от най-важните страни на този проблем е превъзможването на личното чувство. Личното чувство, личното желание - ти трябва да си готов и да си способен да се откажеш от него веднага, аламинутно. И - да бъдеш свободен! Тогава обичта е Божие благословение. Много хора са пропадали на това изпитание. Устоиш ли, останеш ли верен - това е спасение, това е свобода!

* „Лазар“ - това е обикновеното мислене, обикновеното виждане, общественят миоглед. Лазар беше в гроба четири дни - какво символизира числото 4? Ограничение. Това са догмите, каноните, дефинициите. „Лазаре, излез от гроба!“ - му каза Христос: излез от калъпите, излез от тези ограничения! Когато излезеш, ще дойде Словото. Черковничеството, религиозният миоглед - това е ограничение, това е невежество! Да ме прощават, ама... Когато излезеш от „гроба“, идва Словото, Знанието - възкресението. Да пазиш Словото на Живота значи да работиш за възкресение. „Словото на Живота пазиш“ - ей го богомилското учение! Какво значи да опазиш Словото? Това значи да го приложиш! Ей ги, младежите от света идат за Словото. Ама, ако не го приложат, какво ги ползва туй Слово?! А за да го приложат, иска се просветление от Духа, Той да ги ръководи. А за да могат да се свържат с Духа, иска се свобода. Затова - никакви устави, никакви закони, никакви правилници и ръководства! ... Творения човечески...

* Яви ти се случай да се порадваш на една теменужка, на едно минзухче, на едно стръкче зелена тревица - не пропусай случая! Това е изкуството да живееш, голямо, красиво изкуство! Ти се радвай и благодари за това, че можеш да се радваш. Няма защо да го демонстрираш, да го показ-

ваш - не е нужно, защо ти е? Е, може да го споделиш с някой, когото обичаш, та да стане обмяна, то е естествено. Но - благодари, благодари! Че то това е велико благословение - това, че сме призвани!... Най-малките неща крият красота. Направиш едно кафенце, ама го проникнеш с туй хубаво чувство, с обич, с внимание - и ти се ползваш, и твой приятел, с когото го пийват. Така че... Той, животът не седи в неприятията и мероприятията, във фабриките, в организациите. Той седи в простите, красиви, истински неща, чувства, отнoшения.

* „Какво да правя с това чувство на ... презрение, което изпитвам например към ...“ - Това е карма. - „Да, ясно, но как да работя върху него?“ - Ти ще го държиш туй чувство, не заради неговата личност, а заради Пътя, който следваш. То ще те държи на дистанция. - „Но то ми тежи, а не мога да го изхвърля навън. Не знам как.“ - Ти ще го търпиш, но няма да му служиш! Ще го наблюдаваш, но няма да влизаш в него. Работата с чувствата е много сложна, много тънка, много трудна. Искате внимание и знание. Ето защо съществува духовен път, духовни връзки, духовен обмен. Тук може да се работи върху чувствата. Духовните качества, духовната нагласа създават обстановка, която подпомага тази работа. Духовните хора трябва да си помагат със знанията, които имат; затова са дадени молитвите, също има и много формули - ако се размишлява върху тях и се преживяват, те помагат да си изясни човек чувствата си, да разбере законите, които действат в тази област. Много хубав е духовният живот! Прекрасен е той! Богат, чист, светъл, пълен с благодат и радост! Но най-опасното е, когато хората използват духовната страна на живота за свои цели, за изяснение на своята личност! Най-опасното е това!! Тука - не се бъркай никак, никак! Стой настрана! Нека си живеят, както искат. Ти не знаеш откъде ще ти дойде един духовен човек, един ангел и ще ти се изяви по най-хубавия начин. Мир и радост - върху туй трябва да работиш!

* При много хора чувствата тежат. Разбираш това, нали? А те трябва да възвисяват, да те възвисяват, а не да смъкват надолу. Човекът е много сложно същество. Много трудно е да го опознаеш и разбереш! Много противоречиви качества се срещат в него.

продължава на стр. 7

Архив ОБББ

Тодор Стоименов, който след заминаването на Учителя поема поста на ръководител на Братския съвет, предава този пост на Брат Борис, като в потвърждение на решението си и израз на пълното си доверие му дава и личния си пентаграм; това решение е прието единодушно от всички ръководители в страната, изпитващи към брат Тодор Стоименов пълно доверие и дълбоко уважение, каквото и той самият е изпитвал към брат Борис Николов.

Но Брат Борис влезе пълноценно и достойно не само във своето разнoliко и сложно време; той влиза и в нашето време със силата на духа и на духовните си постижения, с мъдростта си и най-вече - с примера си. Примерът на блестящо съчетаване на външната и вътрешната работа. Примерът как „вътрешният човек“, в когото си „утвърден крепко чрез Христовия дух“, може да съгражда нова реалност във всяко време, осмис-

лите на живота. Духовното единение - това е единственият смисъл и на изкуството, и на живота.

* Най-добре е да мислиш сам и да прилагаш. Приложението е най-важното, единствено то има смисъл.

* Да имаш идеал и да се стремиш истински към него - това е духовният човек. Този идеал събира в една точка, в една посока и вътрешния, и външния ти живот. Човек не може да расте, ако няма такъв фокус. Христос - това е идеал. И същевременно - път към идеала. Идеалът е един! Това е всъщност единството на живота. За първи път тази идея, за единството на живота, е изказана в псалмите на Давид: „Едно желае душата ми и него винаги ще диря - да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“

* Много трябва да се внимава, когато се започва връзка с нови хора. Трябва преди всичко да се разбере дали са почтени... Общуването -

Брат Борис Николов - 120 години

от стр. 6

Добре е човек да е сговорчив и послушен - послушен на Доброто, което му говори отвътре. Важни са нашите взаимоотношения, защото ако между нас има мир, навсякъде ще има мир, ако не - опустошение... Ние сме като епруветката, в която ученият-химик залага опит...

* Действително, в живота има опасни положения. Изкуство е да ги видиш, да ги различиш - за това се иска знание, и - да вземеш отношение към тях, позиция, в туй седи пък приложението на това знание, истинското изкуство. Но няма да задължиш никого с нищо! Животът не е задължение. Животът е школа! Ако беше въпрос само за успешна изява, Учителя щеше да създаде организации, институции... - Не! Той създаде школа, за да ни научи на изкуството да живеем. Ние сме свидетели и участници в нея. И, ако искаш да знаеш, ако опазваме, ако изявяваме живота такъв, какъвто Учителя ни го показва, ние участваме в този живот и сега. Това е смисълът! Това изразяват думите „Словото на Живото пазим“. Това е Словото - Духът на Живота. Ако него не опазим, нищо не сме! Ако ще и тонове беседи да издадем - нищо! Духът на Живота е важен. Обича - тя те свързва с Духа на Живота. Едно цветенце полееш, една тревичка изправиш, едно дръвче подкрепиш, едно птиче нахраниш - това е служение, чрез което ти се свързваш с Духа на Живота. Това е.

* Личната амбиция - тя е навсякъде! Един човек, когото познавам, че беше се освободил от нея - Боян Боев. Напълно свободен! Целият беше служение. Да! От тази лична природа трябва да се пазим в Братството. - „А как?“ - Като не се занимаваме с тези хора и си гледаме нашата работа. Пък те - да правят каквото искат... Личното чувство не го обичам, във всичките му прояви! ... Виж, Мария. Около Учителя имаше армия от

такива хора. Претенциите на Личността... Това са най-опасните хора за Братството! Това е най-голямата опасност - амбициозните хора, които искат да наложат своето; които искат да бъде това, което те мислят, което те искат, което те разбират - те! Това е култът - себепоклонение! Ти, като се покланяш на себе си, очакваш и другите да ти се покланят. Тези хора са по-опасни от всякакви други противници. Те, амбициите сега първа ще се разкриват... Така беше и при Учителя; такива лични величия създадоха цели учения, течения, групи, където се изискваше поклонение на тях. Такъв беше Лулчев например, и други имаше. Такива величия Жорж (Георги Радев) не ги търпеше! Ама той ги изобличаваше, пък аз не им обръщах внимание - мина и замина; също и брат Боян беше така. Учителя знаеше това наше отношение и беше доволен. Ще знаеш, Мария: личният свят, светът на личността, е най-опасен. Какво значи свободен човек? Човек, свободен от дребния, личен живот.

* Братството е духовно състояние, състояние на душата, връзка с Бога. Няма ли я тази връзка - няма братство! Братството е идея, която присъства в съзнанието, в пробудените съзнания. Да се бориш за създаване на институции, на организации, на форми - това значи да изневериш на братството, на Идеята за братство.

* Братството е неуязвимо, това да го знаете! Никой, нищо, никаква власт не може да ограничи или уязви Братството, нито да хвърли сянка върху него! Защо е неуязвимо? Защото е идея! Формите са уязвими! Особено човешките, създадените от човека... Затуй Учителя ни насочи нас, младежите, към живата Природа и така хубаво ни разкри красотата ѝ, величието ѝ, мощта ѝ. За да се учим от Нея! Това - да, за него сме готови.

Хората, в които Духът живее, не могат да бъдат

ограничени, спънати, уязвени. Не! Духът е велико нещо! Устави, закони, канони - те са само средство. Е, може да си послужим с тях, може и да не си послужим, но да им се подчиним - никога! Ха, подпиши сега тук, подпиши и тук... - Не!

Търсете Духа! - Това е важно! А формите - титли, организации, устави, канони - тези работи ако те интересуват, никой няма да те спре.

* Словото на Учителя - неограничено нещо! Такова хубаво слово кой е изрекъл?! Златото е нищо! Диамантът е нищо! „Молитвата на светлината“... - Учителя остави такива словесни образци в молитвите! На туй разбирам да се поклониш, на такава красота и мисъл! Такова отношение е живо, то е виждане, то е разбиране, то е Дух! А пък това: думи, устави, канони, амбиции - те са празна работа... Е, ще има папи, кардинали, ще има свещеници и разни чинове, не е лошо и то... Обаче те самите, със своята мисъл, със своите амбиции, стремежи, те сами себе си спъват, сами себе си обезсилват. Има ги и ще ги има. Но които имат Духът, живият дух - те имат Словото.

* Какво е търпение-то? Проблем и добродетел. За да решиш един проблем, нужна е известна добродетел. А как се изработват добродетелите? Чрез вътрешна работа и в Школа. Това е огромна и много важна работа. Тя изисква съсредоточаване и постоянство. Мисълта ти работи непрекъснато, може и среднощ да се събудиш и да мислиш върху един проблем. Така се работи с любов. Ще мислиш и ще се молиш!

* Бог слиза сега на Земята в човека вътре, Той не е в църквите, не е в иконите, не е в храмове, Той е вътре в човека. Затова днес човекът вече не може да бъде поробен! Бог в него е, Който търси свободата и Истината. Затова вече не е възможно робството, абсолютизмът, диктатурата, авторитарността - няма

психически условия за тях! Кой ще ги търпи?! Науката, изкуството, социалните отношения - навсякъде се търси свободата! * Когато казах на брат Борис за проблема, повдигнат на един семинар от проф. Азarya Полика-

ров - за несъпоставимостта на различните теории във физиката, той ми каза: Да, и точно това многообразие и различие, и несводимост на една теория към друга, са доказателство за единството. Тази многообразност е проява на единството. Тези различни и дори противоположни култури са елементи на едно цяло, те са клетки на един организъм, те са проява, израз на действието на една сила.

* Разказах на брат Борис за едрата градушка преди два дена, която ми описа един приятел. „Ами той защо не я е спрял?“ - „??!“ - Ти не знаеш ли как се спира градушка? Не знаеш?! Ами какво знаеш тогава? Вземаш бравата, поставяш я нагоре с острието под градушката, и щом някое парче лед падне върху острието и се разцепи, градушката спира. На село хората така я спират. Има закони във всичко... Трябва да мислиш!... Тя и тук щеше да дойде, ама аз се изправих и...(засмя се весело) тя отиде на друга посока. Туй не го разправяй!...))

* Хората са елементи, всеки носи определени, специфични свойства, или качества. Както химическите елементи - елементи на Живота; те са Му нужни такива, каквито са. Да ги промениш не можеш - работи с тях. Разумност има в Живота, всеки негов елемент има своето място и роля, важното е да бъде на мястото си и да върши работата си. За да постигнеш тази разумност, изисква се будно съзнание, търпение и молитва.

* От формите ще се пазите! Ще бъдете много внимателни. И като си служите с тях, пак ще бъдете много внимателни и предпазливи. Докато беше Учителя тук, Братството се разрасна, мнозина се опитаха да претърсят. Той млъчи. Не допусна това. Формите са временен израз на идеите. Идеите са вечни. Формите могат да служат в дадено време, в даден период. Толкоз.

Какво нещо е падението? Когато предпочетеш формата пред идеята. Значи ти се покланяш на формата. Формата има смисъл, има съдържание, когато в нея присъства идеята. Няма ли я идеята, формата сама по

Архив ОБББ

себе си няма стойност, няма смисъл. Много неща ще ви стават постепенно ясни. Но трябва да встъпите в пътя на учението. Като търсиш Истината, тя ще ти се разкрие - трябва да мислите върху словото на Учителя, да го преживявате, да го прилагате!

* Делото ще си върви така, естествено, постепенно. Небето има грижата за него. То знае кога ще дойдат хора, които да го поемат, кои ще бъдат те, кои ще го подкрепят. Това е един голям духовен проблем. Той не може да бъде оставен така. Нас сега не ни интересуват разни общества и организации, които да го пропагандират и разпространяват. Ние нямаме нужда от пропаганда, на нас не ни трябва тълпа. Ние сме идея, която живее в даден момент, в дадено време, в душите на хората. Нас ни интересува това, че сега мисълта, идеите на Учителя проникват в съзнанието на хората. Виждаш го - виновен човек, от света, няма нищо общо с Братството, нито името му знае, нито някаква връзка има, а ти излага идеи на Учителя. Новата мисъл е тя, новото учение, което постепенно прониква в умовете и в сърцата на хората, има много пътища за това. Не е необходима организация. Някои сега искат да му дадат такава обществена форма, да я нарекат „Братство“... и това не е лошо. Но не е съществено.

* Личността е илюзия. Да забравиш себе си - това значи да се освободиш от илюзията на личността. Това е смисълът на Школата. Това е задачата на Пътя, по който води школата на Учителя.

Сега Времето ни предоставя изключителни условия за работа по тази задача, тоест за вътрешна работа. Хората усещат и осъзнават това. Никога не е имало такава вълна на книги, лекции, курсове, семинари, тренинги, свързани със работата върху себе си. Тази потребност е толкова силна и наложителна, колкото и потребността от храна, ако не и повече. Без тази работа е

практически невъзможно душевното ни и духовно оцеляване. Предизвикателствата са много и сериозни. Виждаме, че - поради характера на епохата - техен обект са най-вече човешките общности - като се започне от най-малката, но фундаментална - семейството, и се стигне до големите социални, междудържавни, международни, духовни и пр. общности. Динамиката и сложността на процесите изискват дълбока трансформация в съзнанието. За да се осъществи такава неща, необходимо е промяна в подхода към проблемите и промяна в акцентите. Например: промяна в подхода към различията и промяна в акцента върху противоречията. Необходимо е да се осъзнае, че в света - природен и човешки - няма нищо по-естествено от различията, те са естествена даденост, а начинът, по който действат - разрушително или градивно - зависи от начина, по който ние ги възприемаме и осмисляме; трябва да сме будни и отворени за промяна на отношението към тях. По същия начин закономерни са и противоречията - светът Е полярен; но от нас зависи дали ще възприемаме полюсите като отблъскващи се или като привличащи се, дали ще поставим акцента върху взаимното изключване на противоположностите, или върху взаимното им допълване. Това е невероятно важно! Точно толкова, колкото е важно дали ще поставим акцента върху егизма или върху алтруизма, върху егото или върху себе-то, върху личността или върху индивидуалността, върху частта или върху Цялото. За да направим нашия избор, трябва да развием най-необходимите в момента качества: отвореност, толерантност, абсолютно безкористие, почит и уважение към другия, вяност и преданост към каузата на Доброто и Любовта. От тези качества, от този избор зависи как и доколко достойно ще влезем в Нашето време.

Мария Кисьова

Архив ОБББ

Общо упражнение за 2020 г.

Любезни братя и сестри,

Предлагаме общото упражнение за тази година да бъде с мисълта да се научим да благодарим за всичко, което ни се случва, защото всичко е от Бога. Затова всяка сутрин след ставане от сън и вечер преди лягане да казваме веднъж формулата:

„Благодаря Ти, Боже, за голямата благодат, която имаш към нас. Ние Те познаваме, че си добър, всемилостив, всеистинен и всемъдър“.

Ще започнем упражнението с първото новолуние за 2020 година - на 25. януари!

Ето и откъса от беседата „Растете в благодат!“, държана от Учителя Петър Дънов на 7 януари 1917 г., в която е дадена тази формула:

„Някой път аз като ви говоря, казвате: „Господин Дънов тъй казва“.

Туй, което аз говоря, това са го казали отгоре, това го говори цялото Небе. Повтарям, че Господ иде чрез огън да очисти земята, да съблече старите дрипи на хората, да им даде нови тела, да внесе Любов в сърцата им, да подигне умовете им, да отстрани от тях всяка злоба, омраза. Това възвестява Божественото учение в новата епоха. Сутрин, като станете, направете опит и кажете: „Благодаря Ти, Боже, за голямата благодат, която имаш към нас. Ние Те познаваме, че си добър, всемилостив, всеистинен и всемъдър“. Повтаряйте това всеки ден в продължение на един месец и елате при мене, ще видите каква

ще бъде температурата на душата ви тогава. Това е всичката тайна. Ако го повтаряте 10 месеца, ще бъде още по-добре. Това е „А“, то, началото. Едно време, когато бях на вашите години, когато учех тази наука, като ставах, тъй започвах: „Благодаря Ти, Боже, за всичко, което си ми дал и си ме научил“. И вие започнете така. Това е велико учение. Ако не започнете с него, вие ще бъдете във вечна тъмнина, вечен мрак наоколо си. Ако го приложите, и Господ, и ангелите, и светиите - всички ще ви се усмихнат и ще ви помогнат да станете синове Божии.“

А ето, какво казва Учителя за благодарността към Бога в беседата „БОЖЕСТВЕНА ВРЪЗКА“, държана на 21 август, 6 ч., при Второто рилско езеро:

„Друг някой казва: „Аз

искам да живея по Бога, отричам се от светския живот.“

Питам: какъв е светският и какъв е Божественият живот? Ще направя едно сравнение между светския и Божествения живот, за да видите в какво седи разликата. Когато човек яде: нахрани се хубаво и не благодари на Бога за яденето, като не признава, че всичко това е дадено от Бога, той е в светския живот. Когато човек яде и благодари на Бога за всичко, което му е дал, той е в Божествения живот. Когато някой млад момък се хване на хорото до някоя мома и не благодари на Бога за здравите крака, които има, нито пък съзнава, че момата до него е от Бога създадена и Нему принадлежи, той е в светския живот. Обаче ако този момък благодари

за здравите си крака и съзнава, че момата, която е до него, е Божие създание, той е в Божествения живот.

Следователно всичко, което човек върши несъзнателно, е светско; всичко, което човек върши съзнателно, е Божествено. Който не признава, че благата, които има в живота си, са дадени от Бога, той е светски човек; а този, който признава, че благата, които има, са дадени от Бога, е Божествен човек. Когато съзнавате, че в дадена работа Бог взема участие, тя е Божествена; щом Бог не взема участие в някоя работа, тя е светска. В Божествените работи резултатите са добри, в човешките резултатите са лоши. Щом е така, вършете всичко, което е Божествено!“

Братски съвет

Пета учебна година за братското училище „Изгрев“

За пета поредна година училище „Изгрев“ отвори вратите си за своите над 70 ученици. Открито, през 2015 година, със заповед на Министъра на МОН, от 19.02.2015 г. то е дом на „Слънчевата педагогика“ - систематизирани методи за обучение и възпитание от Учителя Петър Дънов. Училището прилага всички учебни програми на МОН и държавните стандарти за систематизация на образованието.

ПРЕЗ ТЕЗИ ИЗТЕКЛИ ЧЕТИРИ ГОДИНИ:

Училището стартира като начално през 2015 г. През 2016 година се превърна в основно и прие ученици в прогимназиален етап. През 2018 година, със заповед на Министъра на МОН, училище „Изгрев“ е със статут на иновативно, с проект „Слънчевата педагогика“. Така методите за преподаване и възпитание, които са приложение на идеите на Учителя Петър Дънов за работа с децата са официално приети и утвърдени като проект за четиригодишно изпълнение.

Училището има разработена комплексна здравна програма, която включва вегетарианско хранене, Паневритмия, дихателни и гим-

настически упражнения, упражнения за добродетелите. Училище „Изгрев“ засега е единствено в България, където Паневритмията се изучава като учебен предмет в свободните форми на обучение. Всеки учебен ден започва с упражнения като утринна гимнастика.

Учениците изучават четири музикални инструменти - цигулка, пиано, флейта и китара. Към музикалното обучение в училище са включени като допълнителен модул музикалните упражнения на Учителя Петър Дънов, възрастово съобразени за работа с деца.

На семинари, обучения за вътрешна и външна квалификация, както и в други тематични срещи, с методите на слънчевата педагогика са запознати и обучени стотици родители и учители, които получават удостоверения за преминато обучение.

Децата в училището имат прекрасни училищни градинки с много цветя, за които се грижат с радост, както и нает двор за практикуване на градинарство.

През настоящата учебна година и следващата календарна 2020 година учили-

Принципи, лъчи и методи на слънчевата педагогика

щето има ново радостно постижение: одобрено е за държавно финансиране, което означава, че от месец септември 20 % от всички

ученици в училището ще се обучават безплатно.

ДА ПОЖЕЛАЕМ УСПЕХ НА УЧИТЕЛИТЕ И УЧЕНИЦИТЕ!

Календар на Братските събори 2020 г.

- 4-5 април - Празник на братска група Русе
- 2-3 май - Братски събор в Белоградчик
- 6 май - Празник на паневритмията в Южен парк, София
- 10 май - Братски събор в м. Рупите (Петрич)
- 9-10 май - Братски събор в м. Пчелина, Разград
- 17 май - Празник на Духовна група „Западен парк“, София
- 23-25 май - традиционен Мадарски събор на Бялото братство. Посветен на българската писменост и култура. Място: Археологически комплекс „Мадарски конник“;
- 31 май - Празник „Извора на Доброто“, с. Мърчаево, София
- 6-7 юни - Традиционен черешов събор в Стара Загора
- 7 юни - Братски събор в Дупница
- 13-14 юни - Братска среща в Перник
- 13-14 юни - Традиционен детски празник на Бялото братство - гр. Сливен
- 20-21 юни - Братски събор на Сините камъни, Сливен
- 27-28 юни - Братски събор на Шипка
- 11-12 юли - Братски събор на Петровден в Айтос, Братската градина
- 25-26 юли - Бели връх, Бургас
- 19-21 август - Събор на Бялото Братство на Седемте Рилски езера
- 29-30 август - Братски събор в Айтос, Братската градина
- 12-13 септември - Братска среща „с. Червен - с. Борово“
- 20 септември - Празник на Софийската Братска група
- 19-20 септември - Братски събор в с. Арбанаси
- 5-6 септември - Братски събор във Варна

Призив

Братя и сестри,

Вече започнаха поканите за традиционните Братски събори за 2020 г. За да продължим тази важна братска традиция в дух на уважение и благодарност към природата, напомняме:

- Носете си прибори за хранене по време на съборите. Няма нужда да се използват еднократни съдове и прибори - чаши, купички, лъжичи. Ще се радваме организаторите на съборите да настояват в поканите си за това, а при необходимост да използват еднократна посуда от биоразградими материали, за което можем да съдействаме.

- Моля ползвайте споделен транспорт за съборите - хем е братско, хем е екологично.

- Отнасяйте се отговорно към природата и не оставяйте боклук след себе си.

Благодарим ви!

Братски съвет

Добрите мисли,
чувства и постъпки
носят всички блага в живота.
Учителят Петър Дънов

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА,
Коректор: Християна Йорданова
Предпечат: Евгени Иванов
За контакти: 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Софроний Врачански“ 1, ет. 3
e-mail: bratskijivot@gmail.com
www.beinsadouno.org
Facebook: Общество Бяло Братство